

ЗДРАВЕТО НА ИСТИНА БИЛО НАЙ- ГОЛЯМОТО БОГАТСТВО!

Куряж

Списание за социални права и интеграция • Година XXX • Брой 1- 4 януари-април

ТРЪГНАХМЕ ОТНОВО!

ОТ МИНАЛАТА ПРОЛЕТ НА 2020...

...ДО ТАЗИ - НА 2021 ГОДИНА!

Акцент

3

ДОБРИТЕ ВЕСТИ ИДВАТ С КУРАЖ

4 - 19

АРТ СЕДЯНКА

20 - 30

СПРАВОЧНИК

31 - 39

ИДВАТ ХУБАВИ ПРАЗНИЦИ – ДА СМЕ РАДОСТНИ,
ЩАСТЛИВИ И ЗДРАВИ!

ИЗДАНИЕ НА СЪЮЗА НА ИНВАЛИДИТЕ В БЪЛГАРИЯ

Списание е приемник на в. "Кураж"

София 1000, ул. "Христо Белчев" №8, тел. 981 56 38

udrb@abv.bg; kuraj@abv.bg

Главен редактор

Петя МИТЕВА

Печат БОБ И КО

Ръкописи и снимки не се връщат

Използва се илюстрация и от интернет

ПОКЛОН ПРЕД ПОДВИГА НА БЕЗСМЪРТНИТЕ

Лилия НИКОЛОВА

3 март – сакрална дата в съдбата на българския народ. На този ден ние, признателните потомци, свеждаме глави в знак на почит към героизма и безсмъртието на хилядите всеотдайни български опълченци, руски воители и още много други – обикновени, неизвестни българи, положили своя живот в олтара на свободата. Тази година на 3 март се навършиха 143 години от освобождението на България. Въпреки усложнената обстановка, при спазване на необходимите изисквания, гражданите на район Красно село се стекоха пред Руски паметник, за да засвидетелстват своята почит пред паметта на онези смели българи, руси, румънци и др., обрекли себе си на идеала за освобождение на България. Възпоменателното тържество пред Руски паметник се проведе на 3 март по инициатива на дейците на Народно читалище „Бели брези-2007” в партньорство с РО на СОСЗР Красно село ДИ „Бели брези” и под егидата на Общинска администрация район Красно село. В словото на Л. Николова бе припомнен безсмъртния подвиг на възрожденци, революционери, четници, творци на огненото българско слово. Тяхната саможертвеност, техните дела са онези семафори в непрогледната робска нощ, които бележат поредната крачка към великата цел.

Присъстващите сведоха в мълчание глави, за да почетат паметта на своите предшественици, жертвали живота си за бъдещето на България. Развя се националното знаме и знамето на Райна Княгиня с изvezаните със златна сърма сакрални слова: „Свобода или смърт”. То е реплика на оригиналното знаме и е изработено саморъчно от родолюбивата българка Райна Стефанова. Звучаха патриотични възрожденски и революционни песни. „Около Плевен” – запя народната певица от НЧ „Бели брези-2007” и ДИ „Бели брези” Вера Иванова, песен, превърнала се в емблематична за освобождението на гр. Плевен. Понесе се високо в простора звънливият глас на Лилия Стоянова от читалище „Надка Караджова” от школата на Светла Караджова, за да зарази присъстващите с младежка енергия и ентусиазъм и да засвидетелства, че младото поколение е достоен приемник и продължител на свещените български ценности.

ВЕЧНА СЛАВА НА ГЕРОИТЕ НА БЪЛГАРИЯ!

ЗДРАВЕТО НАИСТИНА БИЛО НАЙ- ГОЛЯМОТО БОГАТСТВО!

ВЪПРЕКИ ВСИЧКО!

ПЕТРИЧ

След един напрегнат, но успешен ден, в който председателката на Общинска организация на хората с увреждания гр. Петрич Юлия Иванова, присъства като първокурсничка (на 53г.) на откриване на учебната година в ЮЗУ "Неофит Рилски" - Благоевград бърза да събере хората си за една още по- вълнуваща среща. За поредна година приятелите ни от Сдружение на хора с физически увреждания - Хасково с председател Милка Костова, бяха избрали да почиват в пазвите на планина Беласица.

Традиция стана при срещите на двете организации да се съче-

тава полезното с приятното. Така стана и сега.

Тема на сбирката бе „Ковид – 19, симптоми и превенция“. Г-жа Костова, като лектор, представи много интересно материала, във вид на викторина, като по този начин всички можаха да вземат участие, а и да изкажат своето мнение. Имаше демонстрация на дезинфекциращи средства. С още по-голямо нетърпение обаче се очакваше веселбата след това. В неприветливо прохладната вечер се извиха стоплящи душата и тялото хора от двата региона.

Многожанровите изпълнения на Стоян Андонов и протяжните мелодии на акордеониста Иван Лазаров и солистката Мария Николова от петричката организация бяха посрещнати с въодушевление. Водещ на танците бе неуморната Милка, която каза, че „Всички железа в тялото няма да я спрат да се весели докрай“ – както и стана. Разделихме се с пожелание за нови ползотворни срещи, а г-жа Милка Костова отправи покана към петричани да върнат визитата. ■

София СОТИРОВА

САМОКОВ

Един есенен ден на 2020 г. из околности-те на София - 10-ти октомври. Един есенен ден, който по нищо не напомня за есента. И то след няколко дъждовни дни. Късметът е с нас този път и имаме щастието да се насладим на един малко хладен, но изключително слънчев октомврийски ден.

И така, тръгваме от Самоков, като посоката е София. Но не съвсем. Все пак сме в пандемия... Така, че всички сме с маски и умишлено избягваме да влизаме навътре в столичния град. Там броят на заразените е най-голям.

Но и в околностите на София има интересни неща. Започваме от двореца Врана. По-точно от парка Врана, тъй като самият дворец е в ремонт и не приема посетители. Имаме щастието екскурзовод да ни е едно младо, лъчезарно момиче Мария, студентка по ландшафна архитектура. Тръгваме и любопитната и изчерпателна беседа започва. Паркът е от времето на Фердинанд, като е създаден от австрийски и чешки видни градинари, които изготвят облика му с редки, наши и чужди дървесни и храстовидни видове. Голяма част от тях се срещат само тук. Сега паркът е подарен от цар Симеон на Софийска община, като тя има изцяло грижата да го поддържа. Може би по-точната дума е да го съхрани във вида, в който се намира по наше време. Наслаждаваме се на изключително разнообразните и интересни иглолистни и широколистни дървета, на редки храсти, на стотиците видове растения, разположени по алпинеумите. Екскурзоводката ни показва някои цветове и шишарки, снимани

на телефона ѝ - в момента не е възможно да се видят. Стигаме и до самия дворец. Правим си снимки за спомен, разглеждаме го от всички страни, макар и само отвън. Информацията просто ни залива и тайно си пожелаваме отново да посетим този парк и двореца вече през друг сезон, когато ремонтът ще свършил и цветното изобилие ще го е завла-

► дяло. Неусетно минават почти два часа. Беседата за нас е безплатна, както и самият вход. Отдъхваме си за малко и се отправяме към втория обект на нашата екскурзия. Това е Лозенския манастир Св.Св Петър и Павел. Един относително нов манастир, но много добре изграден и поддържан. Църквата е изключително добре обзаведена, навсякъде има напомнящи табели за носене на маски. Естествено ние се съобразяваме с това. Дворът на манастира изобилства от цветя, дървета и храсти, прекрасно подредени и поддържани. Решаваме да поостанем малко и едновременно да си починем и подкрепим със сандвичите и закуските, които си носим. Правим си снимки, както пред портата на манастира, така също и пред самата църква. С пълни очи от красотата на мястото и с пълни души от допира с Бог, напускаме това свято място

и се отправяме към третата точка на нашата екскурзия. Това е Ботаническата градина на БАН.

Никой от нас не я беше посещавал и въпреки информацията от интернет, срещаме известни затруднения. На портала няма никой, който да ни упъти, указателните табели са доста малки и не ни насочват правилно. След известно лутане, все пак я намираме. Персоналът също не е особено любезен, въпреки, че предварително бяхме осъществили връзка и бяхме посочили час на пристигане и брой на посетители от наша страна. Все пак влизаме. Може би не сме улучили най-подходящото време за посещение, но не сме очаровани от оранжериите. Нямахме много цъфтящи цветя, както и не ни препоръчаха да ходим до розариума, който също не бил в цъфтеж. Известно чувство на неудовлетвореност може би се появи у нас, защото човек неволно прави сравнения с предишните обекти, където ни посрещнаха много сърдечно и ни показаха и запознаха с всичко възможно. Иначе, голяма градина по площ!

Доволни се качваме на автобуса и потегляме към Самоков. Денят продължава да е слънчев, макар и леко хладен. Той определено допринася за доброто усещане, с което се завръщаме у дома. Пандемията доста наруши нашия клубен живот, но дано нещата не се влошат и да имаме възможност за още такива красиви моменти в нашия живот.

РАЗГРАД

Елена ЕНЕВА

На 14 декември 1990 година Общото събрание на ООН определя 1 октомври като Международен ден на възрастните хора, документирано в резолюция 45/106.

Денят се отбелязва с дейности, свързани с повишаване на емпатията, обществената информираност и чувствителност относно проблемите, с които възрастните хора се срещат ежедневно. Това е и ден, в който се отбелязва техният принос за обществото.

При изключително строго спазване на пандемичните мерки, хората с увреждания към клуба на СИБ в Разград отбелязаха Световния ден на възрастните хора, като се събраха на приятелска среща.

Председателката на СИБ-Разград Иванка Петкова поздрави присъстващите и им пожела преди всичко здраве и сили, за да се справят с ежедневните предизвикателства.

Подобни дни се отбелязват в Япония (Уважение към възрастните хора), в Китай (Фестивал на двете деветки) и в САЩ (Международен ден на прародителите). ■

Инж. Светла СТОИМЕНОВА

ДОЛНА БАНЯ

В условията на пандемичната обстановка от коронавируса в клуба на Сдружението на хората с увреждания «Венетица» в Долна баня продължават честванията на поредните рожденици.

За своята 66-та годишнина почерпиха «Девите» - барманката на клуба Елена Кошева и Милена Тачева.

На празничната трапеза двете «септемврийки» сложиха вкусна салата и мезета, погача, кекс и торта, а песните и наздравниците в този ден нямаха край с пожелания за здраве, дълголетие и благополучие в двете семейства. ►

Двете "Девы" получиха от председателката на организацията инж. Светла Стоименова традиционните поздравителни адреси, подаръци и много цветя от присъстващите. ■

На малка Патерица, при стриктно спазване на противоепидмичните мерки заради пандемията от коронавируса, членовете на Сдружението на хората с увреждания "Венецица" в Долна баня с председател инж. Светла Стоименова отбелязаха 1 ноември - Ден на народните будители. Празничната среща в клуба на организацията бе под надслов "150 години храм "Успение на Пресвета Богородица" в Долна баня".

За юбилея Сдружението подготви и отпечата специална диплянка, която бе раздадена по време на празника на присъстващите днешни долнобански народни будители - инж. Светла Стоименова, енорийският свещеник ставрофорен иконом Пламен Димитров, заместник директорката на Средното училище "Неофит Рилски" Адриана Благоева, доц. д-р инж. Латинка Костадинова - преподавател във Висшия химико-технологичен минен институт в София, Лиляна Иванчева, Гергана Миланова и журналистът Любомир Кузев.

На дамите домакините подариха красиви цветя и по една юбилейна диплянка, а за всички останали участници в срещата - по една карта под надслов "Духовният венец на Долнобанската котловина" за църквите и параклисите в землището на Долна баня, изработена от долнобанската техничка Елеонора Костадинова. ►

ДОЛНА БАНЯ

Изказана бе и благодарност за изработването на юбилейната диплянка и на Даниела Стоилова от Културно-информационния център при Народно читалище "Рила-1898", както и на Адриана Благоева и Любомир Кузев.

За Деня на народните будители, за неговото начало и развитие през годините, за юбилея на долнобанската църква "Успение на Пресвета Богородица", за нейното построяване и освещаване, за служилите през годините свещеници и за изградените и добре поддържани и до днес в района на Долна баня църкви и параклиси, носещи имената на светци, говори председателката на Сдружението на хората с увреждания "Венетица" инж. Светла Стоименова.

Празничната среща продължи с почерпка и наздравници за здраве, дълголетие и благоденствие в семействата. ■

Радка ЗАТЕВА

ТВЪРДИЦА

Членовете на клуба на хората с увреждания „Вяра, Надежда и Любав“ и ПК на учителите „Полъх от младостта“ посетихме Троян и Троянски манастир „Успение Богородично“ - в него разгледахме жилищните постройки, където някога са живели 80 монаси. По големина той е на трето място в България.

Троянският манастир не е само Божие място, бил е гнездо на бунтовници, възрожденци и просветители. Църквата „Успение Пресвета Богородица“ е изградена през 1835 г., а през 1847 г. тук пристига нейният майстор Захари Зограф. Той украсява с шарки и краски набожни и поучителни сцени. Тук той оставя своя портрета и името си – Захари Зограф. След великолепните

си рисунки той рисува и образите на Св. Св. Кирил и Методий с надпис „Българските книжници“. Иконостасът в църквата е образец на Тревненската резбарска школа. Тук видяхме и чудотворната икона „Богородица Троеручица“

Разглеждахме музейния кът, където е запазена в автентичния си вид килията, в която са били обсъждани революционните дела. Там е и скривалището на Левски, който често посещава манастира. В другите две зали видяхме много икони и портрети на просветители, революционери от околните села и разбира се - на Васил Левски.

Доволни от видяното потеглихме за гр. Троян. Той ни посрещна слънчев и много чист. Отседнахме в ресторант близо до стария конак – единствено запазен след опожаряването на Троя от башибозука, малко преди Освобождението. Ресторантът е разположен на брега на р. Черни Осъм. Гледката бе чудна. Любувахме се на красивата природа, бистрите води на

реката, в която плуваха много рибки. Обслужиха ни любезни и усмихнати сервитьорки.

Хапнахме, отпочинахме и се отправихме към музея на народните художествени занаяти и приложни изкуства – единствен в България.

Предупредената екскурзоводка любезно ни покани да влезем в музея. Накратко ни запозна с историята. Всички експонати, разкриващи занаятите на Троян, пренесени през вековете от деди и прадеди, са разположени в отделни зали. В първата зала видяхме макети на красивите чардаклии къщи с нашарено от длето дърво. Къщите с красивата архитектура, изгорени малко преди Освобождението. В останалите зали видяхме развитието на кожухарство, тъкачество, ковачество, абаджийство, грънчарство. Грънците на Троянската керамична школа се намират по магазините в цяла България.

Дълго се застояхме в залата с керамичните предмети. Разглеждахме украсата на стомни, гърнета, бърдуци, делви. Боята за тях сами са правили от различните билки. Видяхме много снимки и оригиналните инструменти, с които са работели майсторите грънчари. Научихме, че в Троян през 1905 г. е открита специализирана болница за лечение на белодробни болести. Той е третият град в България, след София и Пловдив, където светва първата електрическа крушка. ■

ПЛЕВЕН

Румен ПЕТКОВ

Топъл обяд, вкусна благодарност от хората с увреждания на 24 и 25 декември 2020 от 11 до 13 часа хората с увреждания в Плевен получиха за обяд топла храна, като част от инициативата на Дирекция НОИ-Плевен и по-специално на нейния Директор г-жа Галина Станимирова. Тази акция за подпомагане на хората в неравностойно положение в дните на Коледните и Новогодишните празници се проведе съвместно с фирма "Завой клуб"- Плевен, която предостави топлата храна. Председателката на Общинската организация на Съюза на инвалидите в България (СИБ) Плевен г-жа Рени Шопова също беше една от организаторите. Тя информира и организира хората с увреждания от общината за присъствието им. Събитието се проведе в района на храм "Св. Николай" и Драматично-куклен театър "Иван Радоев"- Плевен. Доброволци и дарителите осигуриха логистиката на мероприятиято. Организаторите искат да вдъхнат сили и кураж на тези хора в условията на пандемия и криза. Това е и израз на благодарност към тези хора за тяхната сила, борбеност и стоицизъм. Благотворителността се прие толкова добре, че и други хора от града я поощриха.

Председателката Рени Шопова благодари на г-жа Станимирова и Управителя на фирма "Завой клуб" за жеста и вниманието към хората с увреждания. Тя посочи и друго важно нещо, което членовете на организацията искат да споделят като послание:

„Ние знаем, че хората в момент на криза се обединяват, съпричастността е на много по-високо ниво, но ние трябва да си дадем сметка, че когато един ден това свърши, дай Боже да е по-скоро, ние трябва да продължим да им помагаме, трябва всички заедно да се борим за една истинска равнопоставеност за тези хора, за тяхното достойно място в обществото, да имат достъпна среда, достатъчни социални услуги и нормални пенсии.

И нека Бог благослови делата, защото са чисти помислите! ■

Валя ИЕРЕМИЕВА

ПЛОВДИВ

Община Пловдив запазва, и догодина над 50 социални услуги, разкрити 6 града за хора с ниски доходи, деца в неравностойна положение, граждани с увреждания, бездомни, които се настаняват временно в приюта в кв. „Гладно поле“. Издръжката на домовете и центровете

се плаща от държавата, но общината също осигурява средства за разходи. За тази година в градския бюджет бяха осигурени средства за диетично и диабетично хранене на хора със заболявания. Тази услуга трябва да се запази и догодина, твърдят от администрацията. ►

► Европейската програма „Топъл обяд“, по която се осигуряваше храна на 2600 пловдивчани в нужда, приключи. Пловдивската община кандидатства пред Агенцията за социално подпомагане за финансиране по друга програма, ориентирана от началото на годината до март, за да се гарантира храна през най-студените и тежки месеци. Разчитаме, че ще можем да включим в проекта най-малко 2600 граждани, но след март ще трябва със собствени средства да обезпечим тази важна услуга, каза зам.-кметът Георги Титюков.

По европейски проект беше открито още едно поредно социално заведение - Дневен център за подкрепа на хора с увреждания в бившия Детски дом „Рада Киркович“. Кметът на район „Тракия“ Костадин Димитров също организира хранителна банка, като с помощта на спонсори всяка седмица администрацията помага с хранителни продукти на болни, самотни, безработни, граждани с много ниски доходи. В бюджета за 2020 г. бяха заложили 16 5 млн. лева за социални услуги и грижи. ■

ДОЛНА БАНЯ

Инж. Светла СТОИМЕНОВА

Десетки долнобанци почетоха делото и паметта на Васил Левски, послучай 148-та годишнина от неговата гибел. Деца, младежи и възрастни хора отдадоха почит към Апостола на Свободата и поставиха цветя на паметната плоча в центъра на рилския град на сградата на Потребителна кооперация «Напредък», където някога е била

Зарковата кръчма, в която е пребивавал Васил Левски.. Цветя на признателност поставиха по обяд от община Долна баня. Служители на общинската администрация и общинския съвет се поклониха пред делото и паметта на Апостола, водени от заместник-кмета на общината инж. Красимир Тодоров. Рано сутринта венец на паметната плоча поднесе дамският колектив на народно читалище «Рила-1898», а на интернет страницата на културния институт бе качен специално направения видеофилм за годишнината от гибелта на Апостола, с участието на групата за художествено слово «Дария» с ръководител Йорданка Иванова. ►

ДОЛНА БАНЯ

Паметна среща проведеха жените от пенсионерския клуб «Надежда» с председател Атанаска Лазарова, спазвайки всички противоепидемични мерки, а г-жа Анелия Иванова - главен учител по български език и литература в Средното училище «Неофит Рилски», прочете Одата за Левски от «Епопея на забравените» на Патриарха на българската литература Иван Вазов. За паметния ден 19 февруари в клуба бе подреден кът за Васил Левски, изработен от Даниела Стоилова от Културно-информационния център при Народно читалище «Рила-1898». Цветя в знак на признателност поднесоха на мраморната плоча и членове на Сдружението на хората с увреждания «Венетица» с председател инж. Светла Стоименова. А в своя клуб те също бяха подредили паметен кът за Апостола. ■

ДВЕ СЛЕДИ В СНЕГА – СЛЕДИТЕ НА ДЯКОНА ЛЕВСКИ

В петъчното февруарско утро, всеки, който прекрачеше прага на клуба на СХУ "Венетица" в Долна баня срещаше две сини очи, очите на Дякона Левски. Под портрета с бесилката гореше свецица. Това беше първият светъл лъч на нашето преклонение за пътя на Левски към безсмъртието. После към този лъч, се присъедини още един – представителната група от членове на сдружението пристигна в клуба. Те бяха извървели своя път в този ден с карамфили в ръка до мястото на Зарковата кръчма, където е отсядал Левски. Единици са населените места, които нямат своето място за поклонение пред паметта му. Той е минал навсякъде. Разбира се, изразите на почит се увеличиха. Таблото, посветено на героя, беше съставено от снимки, дошли от долнобански деца и учители. Благодарим им! После приседнахме около направения кът с топла питка, както правят жените, когато поменуват някого. Те го правят и когато почитат добри гости. Още няколко лъча грейнаха, след като разказах за най-новите открития на историците, добавени към биографията на Левски – за многобройните спорове около датите на раждането, смъртта и безполезното търсене на костите на Левски, когато вече живи свидетели за гроба му няма.

Отекнаха в душите ни силните стихове на Дамян Дамянов: "Две следи във снега в най-дълбокия сняг..." Те те карат да настръхнеш и да потърсиш поне в този ден своите следи, редом с тези на Апостола и нищо да не може да те спре дори в дни на изолация. ■

ГРИЖА, ВЪПРЕКИ БОЛКАТА

Инж. Светла СТОИМЕНОВА

Независимо от епидемиологичната обстановка, ръководството на Сдружението на хората с увреждания "Венетица" се събра заедно с част от своя актив, за да разпредели получените общински календари. Мерките трябва да се спазват и трябваше да осигурим условия хората да ги получат безпроблемно. Това беше формалният повод. На всички ни липсваше прекъснатият контакт. Обикновено в тези дни празнувахме Деня на именниците – всички, родени от Василев до Ивановден...

Едва ли някой си е представял изпитанията, които ни донесе 2020 г. Само три дни след чудесното Осмомартенско тържество, организирано за възрастните жени от местната власт в лицето на г-н Владимир Джамбазов и г-жа Лиляна Драганова, се оказахме „белязани“ от непознат вирус. Той вече си имаше и име – Ковид-19. Ограничения следваха едно след друго. И тъкмо се надявахме, че идва краят и нашата Долна баня някак си, се е опазила, дойде втората вълна на епидемията. Заразата не избира. Този път се стовари и върху първите хора в селището. Някой, надявам се неволно, ги постави в риск, появявайки се в общината заразен, без да мисли за последствията. Вече не само чувахме за отделни случаи, а около нас се разболяваха роднини и приятели.

За първи път в 16-годишната си история, хората с увреждания в Долна баня нямаше да отбележат 3 декември - Международният ден на хората с увреждания. Това не е празник, а ден за признание и уважение към инвалидите. В тревожност очаквахме идващата Коледа. Някак си телеграфно премина появилото се във Фейсбук съобщение, че община Долна баня е спечелила продължение на проекта „Топъл обяд“, който помага и на наши членове. И нали винаги живеем с надежда и вярваме в Коледа чуда, екипите на общината ни ги поднесоха. Хората, получавали коледни надбавки, не останаха разочаровани. Получиха ги. Празничните традиционни торбички достигнаха до нас, донесени от младата смяна в общината. Доброволци от БЧК приготвиха и хранителни продукти за нуждаещите се. Неправителствените организации като нашата, получиха и гласуваните от ОбС субсидии. Дойдоха и календарите, които както винаги чакахме. Въпреки болката, въпреки трудностите, за да спазим обещанието си и традицията, трябва да притежаваш не само силен характер. Трябва да носиш дълбоко в себе си милостта и доброто, както и умението радост да даваш. Г-н Джамбазов, Лиляна Драганова и техните екипи доказаха това. Като нас те преживяха болката, а и с оказаната подкрепа се превърнаха в едни от нас.

Благодарим, че ви има! ■

ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ ПОСРЕЩНАХА С НОВИ НАДЕЖДИ НОВАТА 2021 ГОДИНА

Кой ли си е представял, че ще ни се случи това – да останем с месеци заключени по домовете си, да общуваме само по телефона, а ако все пак излезем навън за неотложните всекидневни грижи, да носим маски на лицата си, да не се разпознаваме по улиците, да не можем да се прегърнем, дори да е забранено да си подадем ръка?! Но ни се случи – годината, която мина под знака на Ковид-пандемията и която със сигурност ще отвори нова страница в живота на отделния човек, на обществото, на планетата. Необикновена

и нелека беше тази година за всички ни, но особено трудна се оказа тя за хората с увреждания. Ковид пандемията затвори техните клубове и почти напълно блокира възможностите за социални контакти. В програмата си за 2020 година кюстендилската Основна организация на Съюза на инвалидите в България беше заложила дълъг списък от разнообразни инициативи, чието осъществяване още от средата на месец март се оказа невъзможно. След принудителната пауза и изолация слънчев лъч в душите на хора-

► та беше традиционният събор на билките и здравето на Еньовден в Осоговската планина, чието организиране беше възможно заради това, че е на открито. В него се включиха и членове на съюзната организация в Дупница. Покъсно бяха осъществени и две чудесни екскурзии, към които интересът беше огромен и в които заради мерките за сигурност – по човек на седалка, хората пътуваха с два автобуса, за да спазват дистанция.

Едното от пътуванията беше посветено на Денят на независимостта и в маршрута му бяха включени старите български столици, както и редица други исторически и природни забележителности в източната част на България. Маршрутът на второто пътуване беше до балкански градчета и стари български манастири из Северозапада. За хората с увреждания тези пътешествия са истински празници – те ги извеждат от нелекото ежедневие, пълнят очите и сърцата им с много впечатления и емоции и ги зареждат с енергия по-леко да понасят както своите здравословни и социални проблеми, така и наложените заради пандемията ограничения. Все пак, въпреки силно стеснените възможности

за контакти и инициативи, Кюстендилската организация на СИБ не само че не спря своята дейност, но и в някои направления я разшири.

Десетки нейни членове получиха съдействие да посетят безплатно базите за рехабилитация в Банкя, Петрич, Варна и Вършец. За други беше организирана доставка на така необходимите им специални помощни средства и ортопедични обувки, каквито вече не се доставят в гр. Кюстендил чрез специализирани магазини.

Бяха направени и няколко благотворителни акции за събиране на дрехи и спално бельо за нуждаещи се хора с увреждания и за социални институции. ■

ТРЕТИ ДЕКЕМВРИ – МЕЖДУНАРОДНИЯТ ДЕН НА ХОРАТА С УВРЕЖДЕНИЯ

Целта му е да се привлечи вниманието на институциите и на обществеността към техните проблеми, е едно много специално събитие за кюстендилските клубове на СИБ.

На тази дата винаги се организира голям концерт, в който се изявяват любителските формации и индивидуалните таланти от всички клубове, награждават се най-активните членове и се правят срещи с представители на общинската и на областната администрация. За тази година беше предвидена и изложба, която да представи най-интересните моменти от дейността на организацията през цялата година. «Но въведените нови строги ограничителни мерки промениха всички тези планове за голямо разочарование на нашите членове» - коментира Валя Симеонова, председател на Регионалната организация на СИБ.

Тя обаче се похвали, че времето на принудителния застой е било използвано, за да се направи ремонт на Клуба на СИБ в Кюстендил, от какъвто отдавна е имало нужда. Като дарение за хората с увреждания ремонтът е изпълнен от екип

на строителна фирма „Рила“ с управител Ал. Малинов, за което в клуба са изключително благодарни. Доброволци от организацията са се включили в почистването след ремонта и сега всички чакат момента, в който ще може този уютен и обновен техен дом отново да ги събира.

Нашите членове са хора с висок и борбен дух, инициативни са и са жадни за събития, в които да общуват, да споделят, да се подкрепят взаимно и заедно да се радват на живота, въпреки изпитанията и изненадите, които той понякога им поднася.

«Благодаря на всички основни организации на СИБ в кюстендилския регион, които въпреки трудностите и бариерите, застанали пред дейността ни през тази особена година, намираха специфични начини да поддържат своя организационен живот и да проявяват внимание и отзывчивост към нуждите на всеки свой член. «Дано вирусът, блокирал света, по-скоро да остане само като един тягостен спомен и в 2021 година да се върнем към нормалния си живот, който може би вече ще ценим с повече мъдрост» - пожела Валентина Симеонова.

**Общинската организация на хората с увреждания - Сливен,
се Включи В**

ИНИЦИАТИВАТА НА ГОРАТА БГ

Веселин ВАСИЛЕВ

Инициативата на Гората.бг за засаждане на 10000 дръвчета в град Сливен беше в памет на трагично загиналия ни алпинист Атанас Скатов, който мечтаеше за един по-зелен и чист свят, за повече дървета и доброта!

Целта на кампанията е да бъдат засадени 3 милиона дървета в България до края на 2025 година, като до момента са засадени 1 милион и 100 хиляди. В Сливен предоставените бройки бяха 11 хиляди, с хиляда повече от предварително предвидените.

Събитието по раздаването на дръвчетата беше организирано на 6 март от 11 часа на паркинга на магазин Лидъл, в цънтъра на град Сливен, като предоставените дръвчета бяха от видовете: череши, сливи, кайсии, праскови, явор, бор, дъб, липа, кестен, смърч, планински лимон, арония и други.

Ние от клуба на СИБ - Сливен взехме десет дръвчета: седем липи, две явор и една праскова, а засаждането стана на 7 март, около клуба на СИБ в квартал «Даме Груев».

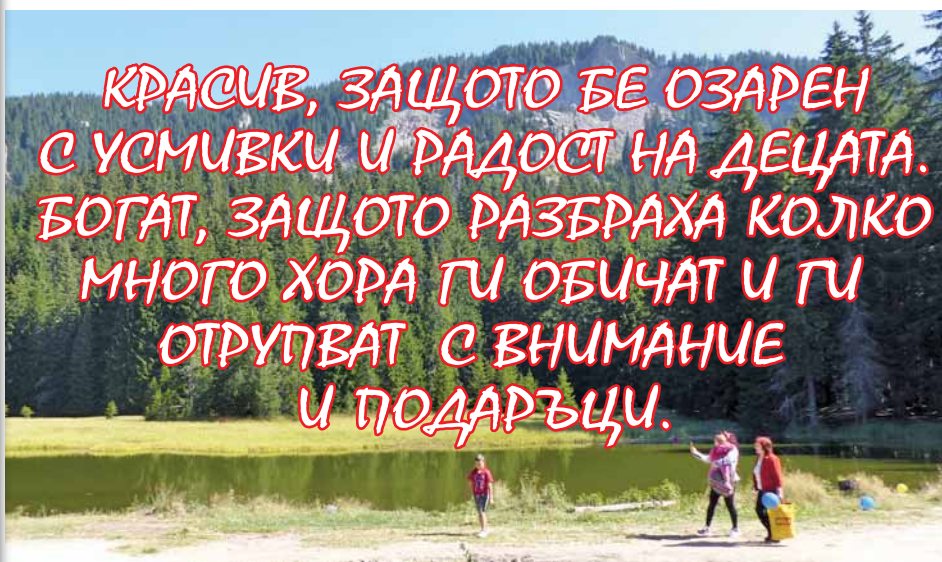
Включиха се както членове на клуба, така и съседи от околните блокове!

Инициатори от страна на клуба на СИБ бяха Веселин Василев - регионален координатор на СИБ за Област Сливен и Георги Геренов - заместник председател на ООИ Сливен. ■

СМОЛЯНСКАТА ОРГАНИЗАЦИЯ НА СИБ ИМА СПЕЦИАЛНО ОТНОШЕНИЕ В РАБОТАТА С ДЕЦА

КРАСИВ И БОГАТ ПРАЗНИК СЕ ПРОВЕДЕ НА СМОЛЯНСКИТЕ ЕЗЕРА!

Росица ПРИМОВСКА

Този детски празник на Смолянските езера до параклиса „Св. Дух“ се проведе за осми пореден път от организацията на СИБ в Смолян с председател Захаринка Славчева и областен координатор Петя Николова. Началото бе дадено през 2013 г. по проект на Европейския информационен център „Европа Директно“ в града и досега се подкрепя от него и от с децата доброволци. Тази година празникът „Веселим се и спортуваме заедно“ бе по-различен, защото участваха и дечица от областта - Чепеларе, Доспат, Баните, Орехово и др., придружени от родители или близки, дори с инвалидни колички.

- И защото тази проява бе оценена от Съюза на инвалидите в България с председател Красимир Коцев като интересна и значима и бе подкрепена финансово, за да се зарадват всичките 90 деца. Те получиха хубави и полезни подаръци - ученически раници и несесери с комплект учебни помагала, а също и много лакомства. Закупени за тях бяха различни игри - боулинг, дартс с топчета, балони, футболни топки, тениски и др., за да играят и спортуват, колкото могат, на воля сред красива природа и под радостните одобрения на почти 100 присъстващи родители, близки и гости. За романтиците, седнали на тревата върху родопски одеяла, имаше от други добри хора дарили комплекти с материали за оцветяване на различни картинки, направа на малки фигурки от моделин, книжки за четене, тетрадки, похвални значки и разнообразни почерпки. Да помагат в тези занимания се заеха децата от Неделното училище при храм „Св. Николай Чудотворец“ в Смолян. Да зарадваш деца

► КРАСИВ И БОГАТ ПРАЗНИК ...

с увреждания си е цяла философия на поведение, на което се учат малките доброволци. Най-напред е нужно да се привикне от сърце да бъдат милостиви, да не се отвръщат от чуждата болка, да са съпричастни с немощите на другите и с каквото могат да помагат. И това да се прави от сърце и с радост.

С помощта на госпожа Соня Цветкова тримата представители на Детската доброволческа организация Диди, Теди и Илийчо се справиха успешно с тази грижа. С тях бе и майка Мария, зачислена към доброволческата дейност, което е похвално. Накрая те подредиха изложба с оцветените рисунки. Направена бе и фотоизложба за офиса на Смолянската организация на СИБ, за да могат и посетителите в офиса ѝ да се зарадват

на децата и да почерпят опит за работата с тях. Доброволци към Смолянската организация на СИБ също се включиха да помагат за празника. Вкусният курбан и сладолед за всички и тази година бе от Албен Чавдаров и шофьори от фирмата му „Пампорово бус“. На дарителите и помощниците благодарности

изрази Петя Николова и Захаринка Славчева. Те поздравиха дечицата и родителите им, пожелаха им здраве и сили, за да могат да се справят и занапред с трудностите. И следващата година пак всички да са заедно горе, в планината!

Музикалният поздрав бе от Съюза на слепите в Смолян с председател Теменужка Миткова. А настроението, което през цялото време се поддържаше високо, бе на забавната и остроумна водеща Веселина Бабаджанкова. Получи се един хубав празничен ден сред природата, децата от различните селища се поопознаха, а родителите благодариха за вниманието и грижите.

Не би могъл репортажът да е пълен, ако не се отбележи, че Смолянската общинска организация на СИБ има специално отношение към работата с децата. И това се случи, бих казала, по приятелска линия преди десет години,

КРАСИВ И БОГАТ ПРАЗНИК ...

когато забелязахме, че в отношението на двете дами Славчева и Николова, има рядко срещано разбирателство и обща грижа да се съгражда единение между хората, които са членове на Съюза на инвалидите в България, институциите с допирни точки и всички други, които искат да помогнат с нещо.

А ние към Младежки православен център „Чисти сърца“ в Смолян току-що бяхме сформирали доброволческа организация по идея на момичето Неви, което по-късно стана моя заместеничка. Направихме първото посещение в Дома за стари хора в село Фатово, на което поканихме и председателката Захаринка Славчева, за да отбележим заедно рождения ден. Беше 21 ноември 2010 г. След две години Европейският информационен център „Европа Директно“ в Смолян прие да работи с нас за децата и спечели проект за първата проява на Смолянските езера. Мястото бе предложено от Захаринка Славчева и с Петя Николова досега са основните организатори, ние само им помагаме и досега с Европейския информационен център „Европа Директно“. Издадохме две диплянки и табла със снимки от проявите.

С дечицата с увреждания сега работи Детска

- доброволческа организация „Св. Николай Чудотворец“ в Смолян, почерпила опит от общата си дейност с „Чисти сърца“. Офисът на организацията на Съюза на инвалидите, който общината е предоставила безвъзмездно за ползване, е винаги отворен от понеделник до петък, а когато готвим проява – и в събота или в неделя. През цялото време витае някакъв особен мир, допитване кое как да са стане, доброволна помощ, полезни разговори, не липсва кафе или сладка почерпка...

Този офис знае колко пъти деца са прекрачвали прага и са се застоявали тук, как всяко малко гостенче може да си вземе от играчките, донесени като подарък от добри хора. Тук сме боядисвали яйца за Великден и заедно с козунаци сме ги подарявали на Детското отделение в болницата и в отделението за хемодиализа, в Дневния дом за деца и възрастни, на лежачо болни по домовете. А празниците специално за децата за Коледа и Баба Марта, са очаквани с нетърпение. Председателката Захаринка Славчева и областният координатор Петя Николова се стараят да са внимателни, разбирайки, че организацията трябва да обединява и подкрепя, затова си сътрудничат, работят и със Съюза на слепите, с Дома за стари хора в с. Фатово, с Дома за жени в с. Ровино и др.

Много здрави хора биха могли да се поучат от тази обща преданост, която имат хората с увреждания.

ЕДИН ДЕН В КРУШОВИЦА

Анита ТАРАЛАНСКА

Като хубав спомен ще остане този ден в сърцата на хората от представителната група на ОО на СИБ-Перник, която се отзова на поканата за участие в първия фестивал под наслов „Да свием баница“ в с. Крушовица, община Мизия.

Още по време на пътуването се заредихме с положителни чувства, за което ни съдейства изгряващото слънце, а не помалко и обсъжданията за това какви баници ще представим на трапезата в селото, а и какви ще видим...

Баницата е традиционна за България, но във всеки край се приготвя по различен начин и с различни пълнки...

Селото ни посрещна оживено от много хора и музика, с вече подредена представителна трапеза в битов стил, от местни посрещачки – момичета в народни носии, които връзваха семпли гривни с емблемата на фестивала. И ние подредихме нашите съдове с баниците и бързо влязохме „в темното на събитието“.

Организацията беше чудесна. Личеше отговорността на кмета - много енергична и усмихната жена с топъл поглед – тя откри фестивала и поздрави местните и гостуващите групи и представителите на читалищата.

Докато журито опитваше баниците, звучаха песни, завъртяха се хора народни танци. А ние впечаталихме всички с нашенските народни песни, изпълнени от три самодейки в нашенски носии...

Журието представи класацията – ние получихме поощрителна награда за нестандартно печиво – морузница, от царевично брашно – непознато в този край.

Наградена бе и председателката на РО на СИБ Анита Тараланска.

Межувременно успяхме да посетим и дома на пенсионер - инвалид в с. Бутан. Още с първата крачка в двора му с много цветя ни посрещна скулптура на Христо Ботев и трима четници в цял ръст. А в предверието – момче и момиче в местни носии.

А музейната сбирка от предмети на бита - носии, постелки и др, ръчно изработени, ни омагьоса! Поклон пред Стефан – един истински българин родолюбец! Всичките фигури са изработени от неговите ръце.

„Поклон и пред крушовчани, и пред всички гостуващи групи, които утвърждават нашите обичаи – за да ни пазят като народ!“ – каза в края на нашето пътуване председателката г-жа Тараланска. ■

СЛЕД ДЪЛГАТА ИЗОЛАЦИЯ ОТПРАЗНУВАХМЕ ЕНЬОВДЕН В ОСОГОВСКАТА ПЛАНИНА

Виолета АТАНАСОВА

С виртуозни изпълнения на цигулка имениният музикант Владимир Тасев, специализирал в Кралската консерватория в Брюксел, бяха посрещнати гостите от Дупница, дошли да се присъединят към традиционния Събор на билките и здраве-то „Еньовден в Осоговската планина“. Това бе първата голяма инициатива на Основната организация на СИБ-Кюстендил след месеците на изолация и социално дистанциране. Коронавирусът промени параметрите и някои от правилата и участниците в еньовденския планински празник и този път участниците в него бяха значително по-малко. Но все пак всички

прекараха един незабравим ден в Осогово. Разбира се, бяха взети нужните мерки за безопасност.

Деца от Дупница и Кюстендил изплетоха еньовския венец, под който с усмивки и

СЛЕД ДЪЛГАТА ИЗОЛАЦИЯ ...

надежди за здраве преминаха и стари, и млади. В празника имаше много музика, ритуали, билкови китки, погачи, баници, надиграване, фотосесии, разходки из горските пътеки. Сред участниците беше и една от най-опитните билкарки в кюстендилския регион Вълкана Мурджова. Много емоции внесе в празничния ден и традиционният карнавал на животните, в който се представиха и деца, и възрастни. Специална заслуга за отличната организация на празника имаха Валентина Симеонова – председател на Регионалната организация на Съюза на инвалидите в България, Борислав Борисов – организатор в Клуба на СИБ, както и дупнишките гости, включили се сърцато във всички празнични инициативи.

На екскурзия с Клуба на СИБ в с. Шишковци до Берковица - домът, в който там е живял народният поет Иван Вазов

Предстои традиционната фотографска изложба с най-атрактивните мигове от събитието. А пред нас са надеждите в скоро време да се върнем към нормалния живот в клубовете, за които имаме много планове. ■

Писателят Стойчо Божков: ДА ПАЗИМ ДОСТОЙНСТВОТО СИ НА БЪЛГАРИ !

Човекът с много професии, писателят Стойчо Божков е роден в петричкото село Долно Спанчево през 1945 година. Още 16 годишен тръгва да търси своя път в живота. Сменя различни трудни професии, като шлосер, електротехник, геофизик и сондьор, които му позволяват ранно пенсиониране и изцяло отдаване на писателския труд. Издал е 20 книги с разкази, новели и романи. Печатал е в регионални, местни и централни издания. Живее и работи в Пловдив.

► **- Откъде да започнем?**

- Естествено, с детството. Няма да забравя семейната трапеза, как като най-малък от шестте деца в семейството, колко трудно се вреждах. Добре, че мама заделяше от своето. Няма да забравя и съратниците на баща ми, които превозваше с лодката през пълноводната река Струма, за да се потулят в планината Беласица. Възпитаваха ни да мълчим. Оттогава ми остана навика да изслушвам хората и да правя заключения само за себе си. Е, имал съм и щастливи детски дни.

- Тръгваш по широкия свят и се озоваваш къде?

- В Благоевград, в Икономическия техникум. Но мечта-та ми беше електротехниката. Учех и работех. Учех и проучвателна геофизика. След казармата специализирах за оператор на машина за асфалтиране. В първите години на шейсетте положихме асфалта на митница Кулата, а след това и до митница Златарево. По-късно мините и сондърството бяха моята съдба. Така се стигна до 1977 година, когато получих Орден на труда - златен. За да уча, се озовах в Габрово, където срещнах съпругата си. Вече петдесет години сме заедно в трудни и радостни мигове.

- Първи изяви в писането?

- Повестта „Забравени

мъже” се появи, защото изстрадалият бащин род не ми даваше спокойствие. След като се преместихме в Пловдив през 1971 година, имах щастието да се запозная с университетския преподавател Марин Кадиев и незабравимия белетрист Генчо Стоев. Много научих от естета, та дори и сега духът му ме съветва от другото измерение. Помагаше ми, когато писането не вървеше.

- В книгите преобладава езотериката. За това има ли влияние родният край?

- Най-голямо е влиянието от невероятната Ванга. Майка ми ме е водила при нея, когато съм бил петгодишен, а аз съм се плашел от затворените ѝ очи и не съм я възприемал. Ванга забелязала всичко това и ми се сърдеше дълги години. Научих го доста късно и колкото и да ѝ се извинявах в кратките ни срещи, защото в а н и е т о беше изписано на лицето ѝ.

- Коя е Мадлен и връзката ти с нея и какво е отражението в творчеството ти?

- Тя е жена-медиум, 12 години по-млада от мен, която ме повика по телефона, за да ми надrobi да сърбам попарата на небесни наставници, недоволни от поведението ми. Първият им въпрос на 10 май 1992 година ме стресира: „ Ти по-лош ли си от другите, та

ДА ПАЗИМ ДОСТОЙНСТВОТО СИ...

не пишеш за нас.” Подробностите са в книгите ми „Ванга и Мадлен” и интервютата в „Пентаграма”. Духовна е връзката ни с Мадлен. нейн е приносът да започна и завърша трилогията „Един живот не стига” с подзаглавия „Онеправданите” и „Оцелелите”.

- **Случайни ли са пътуванията до Франция, Германия, Италия, Египет, Испания, Израел, Турция и други?**

- Няма случайности. Тръгвах с мисия по строга програма и често дискретно. Понякога близки и познати научаваха за пътешествията ми чак когато се завръщах. Ако предварително споделя с някого, провалът ми беше неизбежен. Малцина биха си представили удовлетворението след всяко завръщане, като по чудо се отървавах от сякаш планирано прекеждие.

- **Имаш контакти с извън-земни сили. Контактът ли си?**

- Не. Когато съм пред белия лист или лаптопа, чувствам, че не съм сам. Това е деликатна тема, която биха разбрали само посветените. Те са хора, които живеят тихо и кротко, помагат на повярвалите в чудеса, без да чакат отплата. Прекланям се пред тях и те ми се доверяват в интервютата.

Прочетете „Пентаграма” и трети том на „Избрани съчинения” и ще разберете.

- **В наше време трудно се издават книги. Справяш ли се?**

- Последната, двадесетата, отново пилотни бройки, но я видях напечатана. Със заглавието „Джобни фрагменти” – къси разкази на социално етична-тематика, човешки съдбини, все преживяно от съвременниците ни. Безбожни цени! Трудно е днес да издаваш книги, все трябва да търсиш спонсори. Не ламтя за печалба, и все съм на червено. Повече от книгите отиват при близки, приятели. Бог да е на помощ на творците в това мъгляво време!

- **Семейството?**

- Вече споменах съпругата, която дълги години търпи моите неволи. Имам семейни син и дъщеря. Дариха ни с по две внучета, които са нашата радост.

- **Здравето?**

- Благодарение на лекарите и Бог все още сме активни.

- **Пожеланието към читателите?**

- Да си запазим достойнството на българи, да устояваме онова, което е заложено от Бог в нас. Българинът е умен. Пожелавам му здраве и да чете родните автори. ■

СЪОБЩЕНИЕ

От Направление „Организационно-методическа и координационна дейност” при Централно управление на Съюза на инвалидите в България съобщават, че на 26.03.2021 г. се проведе онлайн заседание на Управителния съвет на СИБ, на оето бяха приети Указания за отчетно-изборната кампания в системата на СИБ и подготовката и провеждането на Деветия конгрес на Съюза на инвалидите в България през 2021 година и поименни състави на част от комисиите, които ще работят за подготовката и провеждането на конгреса.

Приета беше и нормата на представителство, по която ще се избират делегати за конгреса, както следва:

На всеки 500+/-250 съюзни членове на Регионалните организации на СИБ, техените Регионални конференции ще избират 1 (един) делегат за деветия конгрес, не по-малко от един делегат от една Регионална организация и без горна граница на броя на избраните делегати при достатъчен брой съюзни членове.

Освен това, УС на СИБ отпусна парични помощи от СИБ за лечение и възстановяване на девет съюзни членове, лекуващи се или прекарвали тежки заболявания, в т. Ч и Ковид-19, с общ размер 11 550 лв.

Допълнително, по т. Разни от дневния ред, УС на СИБ прие Правила за планирането, разходването и отчитането на преотстъпените средства за интеграция на хората с увреждания, или за поддържане или разкриване на работни места за трудоустроени лица по реда на чл. 178 от Закона за корпоративното подоходно облагане в системата на Сдружение с нестопанска цел за извършване на дейност в обществена полза Съюз на инвалидите в България. ■

I. СОЦИАЛНИ ПАРАМЕТРИ ПРЕЗ 2021 Г.

- минималната месечна работна заплата става 650 лв., а часоватаработна заплата при пълен работен ден и петдневна работна седмица – 3,92 лв.

- социална пенсия за старост – 141,63 лв.;
- линия на бедност - 369 лв.;
- увеличение на пенсиите от 01.07.2021 г. е с 5 %.
- парично обезщетение за отглеждане на малко дете – 380 лв.;
- месечна помощ за деца при доход на член от семейството до 410 лв.: за 1 дете – 40 лв.; за 2 деца – 90 лв.; за 3 деца – 135 лв.; за четири деца – 145 лв., като за всяко следващо дете в семейството помощта за семейството расте с 20 лв.

При средномесечен доход на член от семейството от 410,01 лв. до 510 лв. включително месечната помощ за деца е в размер 80 на сто от пълния размер на помощта.

- месечна помощ за отглеждане на близнаци е 75 лв.
- еднократна помощ при раждане на живо дете е, както следва: 1. за първо дете – 250 лв.; 2. за второ дете – 600 лв.; 3. за трето дете – 300 лв.; 4. за четвърто и всяко следващо е – 200 лв.

- допълнителна еднократна помощ за дете с установени трайни увреждания 50 и над 50 на сто до навършване на 2-годишна възраст е 100 лв.

- месечна помощ за отглеждане на дете с трайни увреждания по чл. 8д, ал. 1 от Закона за семейни помощи за деца е както следва:

1. за дете с определени 90 и над 90 на сто вид и степен на увреждане (ВСУ) или степен на трайно намалена работоспособност (СТНР) - 930 лв.;
2. за дете с определени от 70 до 90 на сто вид и степен на увреждане - 450 лв.;
3. за дете с определени от 50 до 70 на сто вид и степен на увреждане - 350 лв.

Тази помощ се предоставя на родители (осиновители), когато отглеждат деца с трайни увреждания до 18-годишна възраст и до завършване на средното образование, но не по-късно от 20-годишна възраст, независимо от доходите на семейството, при условие че детето живее постоянно в страната и не е настанено за отглеждане извън семейството по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето.

- месечна помощ за отглеждане на дете с трайно увреждане по чл. 8д, ал. 2 от Закона за семейни помощи за деца е както следва:

1. за дете с определени 90 и над 90 на сто вид и степен на увреждане - 490 лв.;
2. за дете с определени от 70 до 90 на сто вид и степен на увреждане - 420 лв.;

- 3. за дете с определени от 50 до 70 на сто вид и степен на увреждане - 350 лв.

Тази помощ се предоставя на семействата на роднини или близки и приемните семейства, независимо от доходите им, при които са настани деца с трайни увреждания по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето.

- месечната помощ за дете без право на наследствена пенсия от починал родител по чл. 8е, ал. 1 от Закона за семейни помощи за деца за 2021 г. е 115 лв

- еднократната помощ за ученици, записани в първи клас и в осми клас, по чл. 10а и чл. 10б от Закона за семейни помощи за деца за учебната 2021 - 2022 година е 300 лв.

- еднократна годишна финансова подкрепа за хранителни продукти в размер на 120 лв. за пенсионери, на които пенсията или сборът от пенсиите заедно с добавките и компенсациите към тях е от 300,01 лв. до 369 лв. включително.

Помощта се изплаща чрез бюджета на Министерството на труда и социалната политика по предоставена информация за правоимащите лица от Националния осигурителен институт през април 2021 г.

- бонус от 50 лв. е компенсацията за всички пенсионери до март т.г.

Пенсиониране за стаж и възраст:

- жени – възраст 61 г. и 8 м.; стаж - 36 г.;

- мъже – възраст 64 г. и 4 м. ; стаж – 39 г.

II. ОСИГУРИТЕЛНИ ФИНАНСОВИ РАМКИ, ОПРЕДЕЛЕНИ СЪС ЗАКОНА ЗА БЮДЖЕТА НА ДОО:

Размери на месечен осигурителен доход за самоосигуряващи се лица:

- максимален месечен размер - 3000 лв.;

- минимален месечен размер – 650 лв.;

Размери на месечен размер на осигурителния доход за регистрираните земеделски стопани и тютюнопроизводители - 420 лв.;

Минимална пенсия за осигурителен стаж и възраст - 300 лв.;

Еднократна помощ при смърт на осигурено лице – 540 лв.;

Дневен минимален размер на обезщетение за безработица – 12 лв.;

III. С чл. 10 на Закона за бюджета на държавното обществено осигуряване (ЗБДОО) за 2021 г., считано от 1 януари до 31 декември 2021 г. е увеличен минималният размер на пенсията за осигурителен стаж и възраст по чл. 68, ал. 1 КСО на 300,00 лв. (увеличение с 20 на сто).

МИНИМАЛНИТЕ РАЗМЕРИ НА ЛИЧНИТЕ ПЕНСИИ ЗА ТРУДОВА ДЕЙНОСТ ОТ 1 ЯНУАРИ 2021 г. ДО 31 ДЕКЕМВРИ 2021 г. СА КАКТО СЛЕДВА:

1. Лична пенсия за осигурителен стаж и възраст - чл. 68 КСО: ►

основание за отпускане	начин на определяне	размер в лева
по чл. 68, ал. 1 КСО	определен с чл. 10 от ЗБДОО/2021 г.	300,00 лв.
по чл. 68а КСО	определен с чл. 10 от ЗБДОО/2021 г.	300,00 лв.
по чл. 68, ал. 3 КСО	85 % от 300,00 лв.	255,00 лв.

2. Лична пенсия за инвалидност поради трудов злополука и професионална болест - чл. 79 КСО, при трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане (ТНР/ВСУ):

ТНР/ВСУ	начин на определяне	размер в лева
над 90 на сто	125 % от 300,00 лв.	375,00 лв.
от 71 до 90 на сто	115 % от 300,00 лв.	345,00 лв.
от 50 до 70,99 на сто	100 % от 300,00 лв.	300,00 лв.

3. Лична пенсия за инвалидност поради общо заболяване - чл. 74 КСО, при трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане (ТНР/ВСУ):

ТНР/ВСУ	начин на определяне	размер в лева
над 90 на сто	115 % от 300,00 лв.	345,00 лв.
от 71 до 90 на сто	105 % от 300,00 лв.	315,00 лв.
от 50 до 70,99 на сто	85 % от 300,00 лв.	255,00 лв.

4. Наследствена пенсия по чл. 81, ал. 2 КСО:

начин на определяне	размер в лева
75 % от 300,00 лв.	225,00 лв.

I. Както Ви е известно Министерството на труда и социалната политика стартира нова кампания за набиране на проекти, които ще се финансират по Националната програма за достъпна жилищна среда и лична мобилност. Крайният срок за подаване на документи е 5 май 2021 г. Между 10 000 и 100 000 лв. е сумата, която се отпуска по програмата за проекти, свързани с изграждането на достъпната жилищна среда за хората с увреждания – изграждане на рампи, подемпни платформи, асансьори.

АКО ИМАТЕ НУЖДА ОТ БЕЗВЪЗМЕЗДНО ИЗГРАЖДАНЕ НА ЕЛЕКТРИЧЕСКА СЪЛБИЩНА ПЛАТФОРМА; ВЕРТИКАЛЕН ПОДЕМНИК ИЛИ РАМПА-МОЖЕ ДА СЕ СВЪРЖЕТЕ С ФИРМА АДАПТ БГ - телефон за връзка, отдел "Достъпност" 02 4420424; 0879 607 167 -инж. Галя Симеонова, ел. поща: galya.simeonova@adapt.bg; интернет страница: www.adapt.bg

Екипът на фирмата ще Ви помогне с изготвянето на инвестиционния проект, с доставката на съоръжението, монтажа, инструкциите за употреба и техническа поддръжка и сервиз в гаранционен и следгаранционен период.

АДАПТ БГ ООД е фирма с дългогодишен опит в осигуряването на достъпна среда за хора с увреждания. За изминалата 2020г. АДАПТ БГ ООД е инсталирала рекорден за България брой електрически платформи

ми по програмата, а именно 76.5% от всички платформи в страната.

КОЙ МОЖЕ ДА КАНДИДАТСТВА ПО ПРОГРАМАТА ЗА ДОСТЪПНА ЖИЛИЩНА СРЕДА И ЛИЧНА МОБИЛНОСТ 2021?

За изграждане на рампа, стълбищна платформа, вертикален поде-мник или асансьор могат да кандидатстват собственици на индивиду-ални жилищни сгради, които са с трайни увреждания и се придвижват с инвалидни колички или в чиито семейства има такива лица.

Могат да кандидатстват и сдружения на собствениците в етажната-собственост в многофамилни сгради и блокове, стига в тях да има хора с трайни увреждания, които се придвижват на инвалидни колички.

КРАЙНИЯТ СРОК ЗА ПОДАВАНЕ НА ДОКУМЕНТИ

Крайният срок за подаване на документи е 5 май 2021 г.

Съветваме ви да не чакате крайния срок и да се свържете с АДАПТ БГ отрано, за да имате повече време да се справите с документите и фир-мата да ви изготви проекта навреме.

ОТКЪДЕ МОГАТ ДА СЕ СВАЛЯТ ДОКУМЕНТИТЕ?

Документите за кандидатстване по програмата за 2021 г можете да свалите от сайта на Министерството на труда и социалната политика или директно от интернет страницата на АДАПТ БГ: www.adapt.bg

КАК ТОЧНО ЩЕ ВИ ПОМОГНЕ АДАПТ БГ?

Преди да се пристъпи към изготвяне на инвестиционен проект фир-мата събира данни за целия маршрут, за който трябва да се осигури-достъпна среда (ширина на стълбище, височина и ширина на стъпала-та, бр. стъпала, размери на площадки, брой етажи, пространство преди първото стъпало, външно пространство пред входа - снимки задължи-телно.

По данни на кандидата се преценява и дава предварително станови-ще какво може да се направи и той трябва да прецени дали да продъ-лжава напред;

Преди изготвянето на проекта екип на фирмата отива на място, за-снима маршрута (от тротоара до входната врата на апартамента или къщата, в зависимост от случая);

Изготвянето на проекта се оформя от отделните специалности - Ар-хитектура, Конструкции, Електро, Геодезическо заснемане и т.н., и се завършва проекта, с който се кандидатства;

Проектът се внася в общината за издаване на разрешение за поста-вяне/строеж от кандидата;

След заверка и издаване на разрешението, проектът заедно с всички други необходими документи (описани в Компонента К1) се внасят в Министерството на труда и социалната политика (МТСП).

КАКВО СЪДЪРЖА ИНВЕСТИЦИОННИЯТ ПРОЕКТ?

Част Архитектура; част Конструкции; част Електро; част Геодезиче-ско заснемане и вертикална планировка (ако е необходимо); оферта

► за съоръжението, за което се кандидатства (стълбищна платформа, вертикална платформа или вертикален подеменник); Количественостойностна сметка (КСС) за необходимите СМР (доставка и монтаж на оборудването, ел. инсталация, изграждане на стомано-бетонна рампа, реконструкция на настилки, площадки и др.). При одобрение от страна на МТСП се продължава по регламента, описан в компонент I.

В случай, че няма възможност за осигуряване на достъпност по програмата (поради неотговаряне на изисквания или отказ от комисията на Министерството), се предлагат и алтернативни варианти, включващи самофинансиране от кандидата, съобразени с нуждите и сградата.

МТСП ВРЪЧИ ПЪРВИТЕ НАГРАДИ „СОЦИАЛЕН РАБОТНИК НА ГОДИНАТА - 2021»

Гости на събитието бяха изпълнителният директор на Агенция за социално подпомагане (АСП) Румяна Петкова, изпълнителният директор на Националното сдружение на общините в Република България (НСОРБ) Силвия Георгиева, заместник-кметът на Столична община

Официалната церемония, се проведе онлайн по инициатива на министър Деница Сачева. Тя е по повод Световния ден на социалната работа, който тази година се отбелязва на 16 март.

В осемте категории на конкурса бяха отличени над 80 социални работници от системата на АСП социалните услуги към общините и общинските администрации.

на Албена Атанасова и председателят на журито Харалан Александров. Призьорите в осемте категории получи-ха статуетка на скулптора Красимир Кръстев – Ломски. Пластиката е символ на протегнатата ръка и надеждата, които социалният работник носи на нуждаещите се от подкрепа.

« Бих искала да благодаря на всички социални работници

► за професионализма, всеотдайната работа и проявения кураж при изпълнението на мерките за подкрепа на гражданите в условията на пандемия от Ковид-19. С труда си отново доказахте, че работата на социалния работник не е само професия, а кауза, която носите в сърцето си. Кауза – която изисква емпатия, себеотдаване, състрадание и съпричастност» - каза министър Сачева при откриването на форума.

Тя връчи наградата на победителя в категория „Социален работник до 35-годишна възраст“ - Рени Георгиева, която е студентка в 5-ти курс в специалност „Социални дейности“ в Софийския университет „Свети Климент Охридски“.

Приза в категория „Социален работник – услуги за пълнолетни“ заслужи Емилина Ценова, социален работник в Център за социална рехабилитация и интеграция към Фондация „Глобална инициатива в психиатрията - София“. Тя получи наградата си от изпълнителния директор на Агенцията за социално подпомагане Румяна Петкова.

Отличието в категория „Социален работник – закрила на детето“ отиде при Мария Генова, която от 2001 г. е социален работник в дирекция „Социално подпомагане“ Варна. Пластиката в категория „Служител в общинска администрация/в структу-

ри със социална насоченост“ връчи изпълнителният директор на Националното сдружение на общините в Република България (НСОРБ) Силвия Георгиева. Тя отличи председателя на Управителния съвет на Сдружение „Дете и пространство“ д-р Весела Банова. Специална награда на МТСП и НСОББ бе присъдена на Росица Димитрова, директор на дирекция „Социални дейности и здравеопазване“ в община Велико Търново.

Церемонията продължи с обявяването на победителя в категория „Социален работник – социална закрила“. Харалан Александров връчи наградата на началника на отдел „Социална закрила“ в дирекция „Социално подпомагане“ - Перник Светлана Богданова.

Зорница Стоичкова от фондация „Здраве и социална работа“ получи пластиката за призовото място в категория „Социален работник – социални услуги за деца“ от заместник-кмета на Столична община Албена Атанасова. Наградата в категория „Социален работник в домове за стари хора“ отиде при Радостина Петева. Тя е управител на Защитено жилище за лица с физически увреждания и ръководител на Център за социална рехабилитация и интеграция. Гюлтане Гуне, служител в ДСП-Асеновград бе отличена в категория „Социален работник – хора с увреждания и социални услуги. ■

ГАЛ САСОН: АСТРО ПРОГНОЗА ЗА

**Представяме ви откъс
от книгата на Гал Сасон
«Астрологична прогноза за
2021: Светлина в мрака»
(издателство «Кибее») и част
от прогнозата му за България
за идната година:**

Снимка: Tutisu / Pixabay.com

демонстрират. Това се повтори през декември 2020 и през февруари 2021 година. Светлината на прожекторите ще се насочи към младите.

От март нататък Юпитер – планетата на позитивния поток, се премества в дома на парите и талантите на България. Очаквайте подобряване на финансовото положение и световно признание за голям брой талантлив българи. Ще се гордеете с тях!

ПРОГНОЗА ЗА 2021 Г.

За да осветля някои основни аспекти от 2021 г. (Сатурн във Водолей, Хирон в Овен, квадратура на Уран и Сатурн) ще се спра на модели и теми от миналото. Така по-лесно ще проумеем предстоящите дванадесет месеца.

Именно този тип изследване ми позволи да предскажа рецесията и пандемията през 2020 г., защото основни маркери на цикли, сходни с наблюдаваните в началото на същата тази година, бяха налице и през 1982 г., когато ни връхлетяха епидемията от СПИН и икономическият спад. Астрологията избира палитрата, но ние сме художниците, които ще решат какво да избразят. Порталът към новата година се появи през последните десет дни на 2020 г. (Великият съвпад на Юпитер и Сатурн на 21 декември), но през 2021 г. от нас се иска да прекратим прага и дръзко да поемем нататък, където никога не сме били.

КРАТКА ПРОГНОЗА ЗА БЪЛГАРИЯ

Според рождената астрологична карта на България, съставена спрямо датата 24 април 680 година, през 2021 г. страната най-после ще се освободи от Сатурн, а през 2024 г. – и от Плутон, за да може духът на Водолей да я изцели. Тъй като България «е родена» под знака на Телец, тя трябва да се справи с влиянието на Уран – планетата на пробуждането и революцията, стъпила върху нейното Слънце. Това се случва веднъж на 84 години. Процесът започна през 2020 г., когато мнозина от вас излязоха на улицата да

- На 11–12 февруари 2021 г. във Водолей ще се съберат седем небесни тела за първи път от хилядолетия насам. 2021 година е сама по себе си предизвикателство по две причини. Първата е трудният аспект на Сатурн и Юпитер във Водолей, образувачи квадратура с Уран в Телец. Втората е нумерологията на 2021 г., която се свежда до 5. Това число крие предизвикателства: в кабалистичното Дърво на живота се свързва със Сферата на строгостта, а в нумерологията символизира война и нестабилност. Най-голямото предизвикателство на 2021 г., с което ще трябва да се справим обаче, е, че тя «застъпва» след 2020 г.

Добрата новина е, че през 2021 г. превключваме от елемента Земя на елемента Въздух, което ни дава шанс да полетим високо над предизвикателствата на 2020 г.

Преминаването на Сатурн и Юпитер от земния Козирог в летящия Водолей ни предлага инструменти, с които можем да променим институциите си, да преодолеем расизма, да разрешим конфликтите, да се избавим от популизма и национализма, да се върнем към равенството и глобалното сътрудничество.

Водолеят е знакът на демокрацията, прогреса и хуманитарните каузи. Съвпадът на Юпитер и Сатурн във Водолей, чието влияние ще усещаме през цялата 2021, е за първи път от XV век насам – времето, когато тъмните векове отстъпиха пред Ренесанса. Дано същото стане и сега! ■

БЕЛЕЖКА НА РЕДАКЦИЯТА

УВАЖАЕМИ ЧИТАТЕЛИ,

Най-после успяхме да съберем материали за този брой, който вече е уникален! Защото сме го започнали от април 2020 г. и стигнахме пак почти до април 2021 година! Причините са ви известни. Но се надяваме, че въпреки пандемията местните структури на СИБ ще имат какво да ни изпратят като информация - било за отчетните събрания, било за някои належащи събития, било за «откраднати» мигове, когато все пак сте били заедно, или пък сте преживели и надживели пандемията... Знаете, че ни предстои конгрес - едно от най-важните събития за СИБ - бихте могли да ни разкажете как се приготвяте за него, какви са ви успехите, какво трябва да се промени или усъвършенства в бъдещата работа на СИБ. А в края на годината и сп. Кураж ще отбележи своята 30-годишнина - няма да я оставим без внимание, нали? Поне в това отношение имате много спомени...А бихте могли да й посветите и ваши художествени произведения - нищо, че няма конкурс! Много от нас ще се оттеглят - какво ще остане в спомените ни? Очакваме ви!

ЗАПОЧНА С ПОВЕЧЕ НАДЕЖДА
ДА ИЗТЕЧЕ ЛОШОТО!
ДАНО ЗАВЪРШИ С БЛАГОДАРНОСТ!